

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ 10

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Ο κόσμος μέσ' τὰ σύγνεφα τοῦ ψεύδους του κρυμμένος,
στὰ ἔργα του ἀπαισιος, στὰς σκέψεις του κρυφός,
ξυπνᾷ μὴν ὄμορφη νυχτιὰ καὶ βλέπει θαμβωμένος,
τῆς Βηθλεὲμ τὸ φῶς.

Τὸ φῶς ἐκεῖνο πῶς γαίαν ἀπ' ἀγνωστον ἀστέρα,
τῶβλεπε νὰ ξαπλώνεται στὴν πλάσι πέρα, πέρα,
καὶ τὸ σκοτάδι τῆς νυχτὸς νὰ βασιλεύῃ μόνο
σιτὸ μέγαρο ποῦ ὁ σκαιὸς Τετράρχης εἶχε θρόνο.

Κι' ἐκ τῆς ἀντανακλάσεως ἐκείνης τῆς ὥραιας
τοῦ γλυκυτάτου λάμποντος ἐν οὐρανῷ φωτός,
τὸ βράφος μεγαλύνεται τῆς κόρης τῆς Ἑβραίας
καὶ θρόνος ταπεινώνεται τυράννων μισητός.

Κι' εἶδε στὴν φάτνην ὁ τυφλὸς τῶν ὑποδούλων νοῦς,
οἰκοδομὴ νὰ κτίζεται τῆς ἀρετῆς ἀκμαία
καὶ τὸ λεικὸν τὸ σπάργανον νηπίου ἀφανοῦς,
ἐλευθερίας τῶν Λαῶν νὰ γίνεται σημαία.

Ἐσβυσ' ἐκεῖνος ὁ ἀστήρ ὁ ἐκ τῆς Ἰουδαίας
τῶν ἀλαζόνων βλέμματα, τῶν χαμερπῶν ιδέας,
ἔσβυσσε κι' ἐταπεινώσε τὰ σκῆπτρα τοῦ σατραπῆ
κι' ἐθρόνιασε τῆ λευτεριὰ μὲ στέμμα τὴν ἀγάπη.

Ἐσβυσ' ἐκεῖνος ὁ ἀστήρ καὶ προχωρεῖ νὰ σβύνη
τὰ πάθη, τ' ἀδικήματα, τὸ ψεῦδος, τὴν κακία.
Δὲν σταματᾷ! Θὰ ψάλλωμεν τὸ « ἐπὶ γῆς εἰρήνη »
θὰ ψάλλωμεν « ἐν ἀδελφοῖς ἀνθρώποις εὐδοκία! »

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΓΙΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΓΙΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α.Σ.Υ.Π.Φ.Λ.0103

Ὁ Γράννης κι' ὁ Μαρής
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ.—

Μὲ διάδεισι μεγάλη
σῶφερα τ' ἀνακαρῖ
νὰ στὰ πῶ πρὶν ἔλθουν ἄλλοι
τὰ Χριστόγεννα, Μαρή.

Χριστὸς γεννᾶται σήμερον ποῦ τ' ἄκουσες πολλάνκι
καὶ διὰ συνελείσεως μετόχων τελευταίας,
ἐπιτροπὴ στὸ Θέατρο ἐμπήκε κι' ὁ Χρηστάκης
κι' ἀνεκηρύχθη παμψηφεί ὁ Γοήσας γραμματέας
κι' ὁ Μουσταφᾶς ἀνορθωτῆς ἀπάνου στὰ σιπάρια,
ἀλλὰ ὁ Δήμαρχος, Μαρή, ἀρνείται τὰ δηνάγια
καὶ μὴν προσμένης ἔρωτες ἀπὸ τὴν κομποιμάγια.

Χριστὸς γεννᾶται σήμερον ἐν φάτην τῶν ἀλόγων
καὶ Βενιζέλος μετ' αὐτὸν
μετὰ σπουδαίων βουλευτῶν
καὶ συνταγματολόγων
μὲ νέας βόσεις ἄρχισε νὰ φτιάνη τὴν πατριδα
ἀλλ' ἀτυχῶς μέσ' τῆ στιγμῆ,
τρεῖς ἀδιάκριτοι σεισμοὶ
χαλοῦν τὴν Ἀντραβίδα,
γκρεμίζοντε τὰ Δεχαινὰ καὶ τὴν Ἀμαλιάδα
καὶ ἡ ἀνόρθωσις ποτὲ δὲν θάρτη στὴν Ἑλλάδα!

Ἐν τοῖς ὑψίστοις ὠσανὸ
καὶ ἐν τῇ γῆ ἔβίβα
ποῦ ὁ σεισμός στὰ Δεχαινὰ
δὲν ἄφησε καλύβα
κι' ἀπάνου ποῦ ἄρχιναι τὸ κράτος ν' ἀνορθώνεται,
ἐξαπαθῶσ' ὁ Θεός,
κι' ὁ περιούσιος λαὸς
ἀπὸ σεισμοὺς πλακόνεται!

Κὶ φοβερῶν δονήσεων διάρκεια καὶ πλάτος!
Δὲς κι' ἔρχετ' ἀνωθεν φωνή
πῶς ὁ Θεὸς δὲν συμφωνεῖ
ν' ἀνορθωθῇ τὸ κράτος!

Δὲς καὶ τὸ γράψαν' πειρασμοὶ
σῆς τύχης τὸ τεφτέρι.

νὰ τὸ χαλίσουν οἱ σεισμοὶ
τὸ ἔργον τοῦ Δευτέρου!

Ὅτι τὸ κράτος ἄρχισε κάπως νὰ νοστιμίξη,
σεισμός ἐκπορευόμενος,
ἀντιπολιτευόμενος,
τὰ Δεχαινὰ γκρεμίζει,
κι' ἂν εἶναι ὅτι φτιάνουμε, σεισμοὶ νὰν τὸ χαλοῦνε,
ἀνόρθωσιν οἱ Ἕλληνες οὐδέποτε θὰ γδοῦνε!

Ἐν ἀνορθώσεως καιρῶ,
στὴν Πελοπόννησο γερὸ
δὲν ἔμειν' ἕνα σπῆτι

κι' ἄλλων δυνάμεων σεισμός ἐβούλιαξε τὴν Κρήτη,
κι' ἀντὶ τῆς ἀνορθώσεως βλέπεις θεομηρίας,
καὶ ὑπουργεῖον ὄγδοον τῆς Βιομηχανίας
ποῦ ὁ προμύσος ὑπουργὸς ὑπόσχεται νὰ δώκη
φαρμάκι γιὰ τοὺς ποτικούς ποῦ τρῶν τὸ καλαμπόκι!

Φεύγει ὁ τέκτων Ἰωσήφ μετ' φόβον οὐκ ὀλίγον
μὰ κι' ὁ Φορέστης πῶφυγε κι' ἐπῆγε κατεπεῖγον
νὰ φέρη, ὅπως μῶλεγε τὸ τάγμα τὸ γενναῖο,
ἐπέστρεψε τὴν Κυριακὴ
κι' ἔφερε μόνον ἀπὸ κεῖ
ἕνα κολέτο νέο.

Χριστὸς γεννᾶται ψάλλουσι ποιμένες μετ' ἀγγέλων
καὶ βουλευταὶ διπλάσιοι περὶ τὸν Βενιζέλον,
γύρευε τί τοῦ ψάλλουνε τοῦ μαύρου τοῦ Δευτέρου
μ' ἐτοῦτην τῆν ἀνόρθωσι πᾶγύρευε νὰ φέρη
καὶ δὲν ἀφήγει νὰ σκεφθοῦν πρὸ πρακτικὰ οἱ φίλοι
γιὰ τῆς καινόργιες ἐκλογές ποῦ θάναι τὸν Ἀπρίλη.

Παρθένος τὸν Θεὸν γεννᾶ
καὶ πρὸς αὐτὸν δεήσον,
μὴ γένης σὰν τὰ Δεχαινὰ
μὲ τὴν ἀνόρθωσί σου!

Ἐκ τῆς Περσίας ἔρχονται οἱ μάγοι μετὰ τὰ δῶρα
κι' ἕνας ἀνεμοροφούλας μᾶς ἤρτε μέσ' τῆ χώρα,
τὴν ἄλλη τὴν Παρασκευὴ, πρῶτὴ κατὰ τὰς δέκα,
μὲ ζεῦμα καὶ μετὰ δύναν τὴν ἴδια ποῦχ' ἡ Μέγα.

Μέρες π' ὁ κόσμος θὰ γαστῇ
ἀνεμοροφούλας Μαρή

ΛΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΘΕΟΥΡΙΟΥ
τῶν Παίδων τῶν Ἀπόρων

καὶ μπαίνει μέσ' τῆς κάμαρας καὶ θάλασσα τὰ κάνει
τὰ ὄργανα τοῦ μουσικῆς ποῦ παίζει τὸν Ἑρνάνη
κι' ἄλλου πεταίει νὸ βρολλ κι' ἄλλου τὸ ταμπουράκι
ὁ σίφωνας ὁ δυνατός,
ποῦ λές πῶς ἦτανε κι' αὐτός
κατὰ τοῦ Παναγάκη!

Ἄφ' τὴν πλατεία μας περνᾷ
καὶ μ' ἔρα δύο βόρτες,
ἀσκήωσε τοῦ Βουτιανᾶ
τὰ τζάμα με τῆ πόρτες
καὶ σ' ἐργασίας ἐναρξιν καὶ σ' ἐορτῶν ἡμέρες,
ὁ νέος ἐνοικιαστὴς ἐπλέρωσε τῆ σπιέρες.

Ἄνεμοροῦφαλος περνᾷ,
κι' ἐδῶ στὰ νέα Λεχαινὰ
καὶ ξεριζώνει βορὴ Μαροῦ
διὰ προῆς ἀγρίας,
τὸ εὐσκόφυλλον δετρί
τῆς τόσῃς ἱστορίας,
τὸν πλάτανο τοῦ καφενέ, ποῦταν' ἡ προστασία
τῶν προσφιλῶν συμπολιτῶν τῶν ἐν ἀκινήσιᾳ!

Φωνὴ ἠκούσθη ἐν Ριμῶν.
κι' ἐγὼ σὶν πλάτανο σιμὰ
λέω θρηνῶν καὶ κλαίων:
δὲν θάχουν οἱ τεμπέληδες νὰ πανεμίζουν πλέον!

Ἄνεμοροῦφουλας, ποῦ λές,
ἀπέκοψε τὸ δέντρον
ποῦταν τὸ μόνον προσφιλές
τῶν φιλοσόφων κέντρον!

Τι λόγια, τι κοροκοουριές, τι σκάνδαλα καὶ λάθη
μᾶς ἐσυνέβαιναν Μαροῦ,
κι' ὑπὸ τὸ δέντρον αὐθωρεῖ
ὁ κόσμος νὰ μὴν ἔρχεται σὶν ἴσκιε νὰ τὰ μάθη!

Τι σχέδια ἐβλάσταναν ἐν ἐκλογαῖς ποικίλα
ὑπὸ τὰ καταπόσινα τοῦ δένδρου τούτου φύλλα!
Τι μουσικὰ δὲν ἄκουσε τὸ δέντρον τὸ μεγάλο
ἀπ' ὄσους συνηθίζουσε
νὰ γλυκοφαλλιδίζουσε
τὸν ἕνα καὶ τὸν ἄλλο!

Ἐν φάτην συγχροεῦνσι μετὰ βοσκῶν ἄγγελοι
παίει κι' αὐτὸς ὁ πλάτανος, ὁ ἴσκιος τοῦ τεμπέλη!

Παίει κι' αὐτὸς ὁ πλάτανος ὁ προσφιλέστατός μου,
ποῦ δένδρον ἦτο γνώσεως τῶν μουσικῶν τοῦ κόσμου!

Γραμμένο ἦτο νὰ κοπῆ!
Κι' ἂν τοῦ Δημάρχου τὸ ταπὶ
τὸν ἐσεβάσθη τότες,
λόγω π' ἀσκηωθήκανε
καὶ τὸν περασπιστήκανε

διάφοροι σημαίνοντες τεμπέληδες δημότες,
ὁ σίφων τὸν ξεριζώσε διὰ προῆς βιαίας
ὡς ἐκρίζουται κι' ἡ σταφὶς ὑπὸ τῆς Ἐνιάας!

Ἄνεμοροῦφουλας Μαροῦ,
ζημία κάνει φοβεροῦ,
ἀλλὰ καὶ ἔργον ἐνταυτῷ μῆς ἔκαμε σωτήριο
ἐκσφενθοῦσας ἀπὸ κεῖ το μέγα οὐροπήριον
ποῦ διαρκῶς βρωμοῦσε
κι' ἐβούλωνε τὴ μύτη του ὁ κόσμος πᾶπεροῦσε.

Πολὺ μᾶς ἐζημίωσε τοῦ σίφωνος ἡ φορική.
Ἄπὸ κουκκὶ νὰ χάσουμε καὶ τὸν Πταισματοδίκη
ποῦχε νὰ κάμη βίζιτες κι' ἐβγήκε ἐν βελιάδα
μέσ' τῆ σιγμῆ, μωρὸ Μαροῦ, πῶροχώτων' ἡ σβιλάδα.

Χριστὸς γεννᾶται χαρμονῆ
ἐν Βηθλεὲμ τῆ πόλει
καὶ τῆς πλατείας οἱ φανοὶ
ἐσυντριγνῆκαν' ὅλοι
κι' ἔγεινε μιὰ καταστροφὴ στὴ σπιέρα καὶ στὸ τζάμα
πῶλεγε πῶς ἐπίδειξε τὸ κόμμα εἶχε κάμει.

Ἐκεῖ ἀγγελικὴ χαρὰ
καὶ τῶν ποιμένων πίστις
κι' ἐδῶ μᾶς βροῦκε συφορὰ
ποῦ τὰ τραπέζια σὰ φιερὰ
πῆγαν ἐν τοῖς ὑφίστοις.
κι' ἐπεροπατοῦσαν μόνα τους στοῦ σίφωνος τὸ ζεῦμα.
σὰ πᾶχανε μαγνητισμὸ ἀπὸ κυρίας πνεῦμα.

Μὰ τι ἀνεμοστρόβιλος ἐκεῖνη τὴν ἀγίτσα!
Ἐπῆρε τὰ παράθυρα τοῦ Γιάννη τοῦ Μπουλίτσα
καὶ μένο μίλε δηλαδή π' ὁ Γιάννης ἐπροφάρισε
εἶδ' ἄλλως χαιρετίσματα ποῦ θὰν τὸν ἀοιβαρίζε!

Ν' ἀκουῖς δονήσεις σεισμικὰς:

κι' ἀνεμοροῦφουλάδα,
κι' ἀπὸ τῆς νὰ προσκοκῆς

πῶς θάσιν στὴν Ἑλλάδα,

μου φαίνεται, μωρὸ Μαροῦ, γι' ἔδειμο πῶς θάσαι
καὶ δὲν σοῦ ἐπιτρέπεται οὔτε νὰν τὴ θυμάσαι!

ΖΙΖΑΝΙΟΝ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

~~~~~

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

ΜΕ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟΝ ΜΟΥ

— . . . Δόσε μου σὲ παρακαλῶ μὴ πένα καὶ λυγὰν χάριτι. . . .

— Μὰ πῶς ; . . . .

— Βρὲ ἀδελφέ, φαίνεται ὅτι μὲ ἐξύβρισαν διὰ τοῦ τύπου. Καὶ ἐνῶ ἐγὼ ἔχω τὴν μωρὰν συνήθειαν νὰ μὴ ἀπαντῶ εἰς ὕβρεις, ἔστω καὶ ἂν ἔχωσιν αὐταὶ τὴν δριμύτητα τοῦ προχθεσίου ἀνεμοστροβίλου, ὁ κόσμος προσπαθεῖ νὰ μὲ πείσῃ (καὶ νὰ ποῦ μ' ἐπίσειε) ὅτι ὀφείλω νὰ ἀπαντήσω !

— Μὰ τί σοῦ ἔγραψαν ;

— "Α! "Ὅσο γι' αὐτὸ νὰ εἶσαι βέβαιος, ὅτι ὄχι μόνον ἐγὼ δὲν ξέρω τί μοῦ ἔγραψαν, ἀλλὰ οὐτε ἐκεῖνοι ποῦ ἔγραψαν, γνωρίζουν τί ἔγραψαν !

— Περίεργον !! Πρωτοφανὲς δηλαδή !!

— Περίεργον ναί· ἀλλὰ πρωτόφανές ὄχι. Αὐτὴ ἡ μέθοδος τοῦ γράφειν εἶναι συνηθεστάτη. Εἶναι ιδιωτισμὸς καθαρῶς Κεφαλλονίτικος.

— Μὰ ἐπὶ τέλους τί ἠθελαν νὰ ποῦν ;

— "Ἦθελαν νὰ ποῦν, ὅτι ἡ Μοῦσα μου ἐμπνέεται ἀναλόγως τῆς πληρωμῆς τὴν ὁποῖαν λαμβάνει.

— Μήπως διέστρεψες τίποτε γεγονότα ;

— "Απεναντίας! Τὰ γεγονότα διέστρεψαν ἐμὲ καὶ ἠναγκάσθη νὰ ὁμολογήσω μίαν ἀλήθειαν !

— Μὰ τότε μὲ συγχωρεῖς φίλε μου. "Ἐχεῖς ἄδικον. Τὸ νὰ γράφῃ κανεὶς τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ ἐπιτυχάνῃ νὰ πληρώνεται διὰ τὴν γράφῃ, αὐτὸ εἶναι μία σπανιστάτη ἰκανότης τὴν ὁποῖαν ἀπορῶ πῶς τὴν ἐξέλαβες δι' ἐξύβρισιν !

— Νομίζεις ;

— "Ἄν νομίζω ; . . . Πᾶσε ἀμέσως τὴν πένα ποῦ ἐζήτησες καὶ γράφε. . . .

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Εὐχαριστῶ ἀπερίως τὸν περὶ τὸν « Φιλελεύθερον » δημοσιογραφικὸν κύκλον, διὰ τὰς ὑπὲρ ἐμοῦ κολακευτικότητας ἐκφράσεις του.

Γεώργιος Μολφέτας.

Τὴν 9ην Ἰανουαρίου 1911 ἐκτίθηται εἰς πλειστηριασμόν, ἐξωδεν τοῦ Δημ. Καφενείου, ἢ ἐν θέσει Παλαιοῦ Θεάτρου ἀνώγειος οἰκία τοῦ Ἡλίου Βελισσαράτου, κατέχουσα μετὰ τοῦ κήπου αὐτῆς, φρεάτος καὶ λοιπῶν ἐξαρτημάτων τῆς, τεσσαράκοντα (40) ὄργων χῶρον.

Ἐξετιμῆθη δραχμὰς 8,000

ΤΟ ΣΚΟΥΦΑΚΙ

Γιὰ ν' ἀποφύγῃς τοῦ Βορριά τὴ φούρια τὴ μεγάλη, ἓνα σκουφάκι ὁμορφο, γιὰ τὰ μαλλιά σου φέρνεις, χωρὶς ποτὲ νὰ στοχαστῆς πῶς τρικυμία ἄλλη πολὺ χειρότερη γιὰ σέ, μὲ τὸ σκουφάκι φέρνεις.

Καὶ πρόσεξε μὴ τὸ κομψὸ μ' ἀπατηλὸ σκουφάκι, π' ἀφ' τοῦ καιροῦ τὸ μπέρδεμα γλυτρώνει τὰ μαλλιά σου, αἰτία γίνῃ κι' ἀφορμὴ, ἀγνὸ κοπελουδάκι, νὰ μερδευτῇ μ' ἄλλη καρδιά ἢ ἄδοξη καρδιά σου.

Ὁδισσεὺς Ναβέλλ.

ΓΑΜΟΙ

Γεώργιος Κουρούμαλλος αἰσθηματίας νέος, σχολάρχης ἰκανώτατος, Ζακυνθινὸς γενναῖος, καὶ ἡ Ρεγγίνα ἢ Φωκᾶ σεμνὴ κι' ὠραία κόρη, εἰς γάμον συνεδέθησαν κι' ἐμπῆκαν στὸ βαλόρι κι' ἐφύγαν με στέφανα ἀγάπης ταιριασμένοι, νὰ ζήσουνε στὴ Ζάκυνθο ζωὴ εὐτυχισμένη.

ΑΔΕΙΑΙ ΓΑΜΩΝ

Γεράσι. Μαράτος, Ἰουλία Ζεπάτου (Πύλαρος) - "Αναστ. Γερμενῆς, Σαλώμη Ν. Γερμενῆ (Γερμενάτα) - Εὐστ. Μιτζῆς, "Αθηνᾶ Λουκέρη (Ληξούριον) - "Αριστ. Δεστούνης, Ριγγίνα Μοσχονᾶ (Χαυδάτα) - Κωνσταντ. Καστρινὸς, Νικολέτα Μαρούλη (Ληξούριον) - "Αντ. Ποδάρας, "Αγάθη Πετριάτου (Πετριάτα.)

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΚΔΟΤΕΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ ΚΑΙ ΙΘΑΚΗΣ

Ἐκφράζω τὴν ἄπερον εὐγνωμοσύνην μου διὰ τὰς ψήφους δι' ὧν μὲ ἐτίμησάν οἱ συμπολιτῆ μου· τοσούτω δὲ μᾶλλον βαδύτερον αἰσθάνομαι τὸ αἶσθημα τῆς εὐγνωμοσύνης διότι τῆς τιμῆς ταύτης ἔτυχον, καίτοι ἀπουσιάζων ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ἐκ τῆς πατρίδος μου, τῆς ὁποίας ὁμως πνεύματι οὐδέποτε ἀπχωρίσθη, καὶ τιμῆν μου πάντοτε ἐθεώρησα, ὅτι εἶμαι Κεφαλλῆν.

Ἀθῆναι τῆ 8 Δεκεμβρίου

Α. ΚΡΑΣΣΑΣ

Ἄγγελιαὶ διαφόρων, γιὰ τὸ ζήτημα τῶν δώρων.

"Ὅποιος ἀπὸ τ' ἀφεντικὰ θέλει μὲ δῶρα πρακτικὰ νὰ ντύσῃ τὸν παρὰ του, ἄς μπαίνη μεσ' στὸ μαγαζὶ τοῦ Σπύρου τοῦ Μαράτου. Δῶρα θὰ βρῇ μαγευτικὰ νὰ λάμπουνε τριγύρω, μωδέρνα κι' εὐρωπαϊκὰ κι' ὠραία σὰν τὸ Σπύρο. Δῶρα θαῦρη μπαταρίες ποῦ τρελλένουν τῆς κυρίως, Συλλογὴν καρτῶν μεγάλη ὅπου δὲν τὴν ἔχουν ἄλλοι. Νὰ μὴ πᾶτε παρακάτου νὰ χαλάστε τὰ λιανὰ. Σὰν τὴ φτίνια τοῦ Μαράτου δὲν θὰ βρῆτε πουθενὰ.

Φιφυτοῦ κομψὸ βελίσι, πρέπει νὰμπῆς μεσ' τοῦ Ἑγγέση νὰ χορτάσῃς νουβωτὲ ποῦ δὲν ἤρθαν ποτὲ στ' Ἀργοστόλι ὡς τὰ τώρα. Ἐκεῖ θαῦρετε τὰ δῶρα, τὰ περίφημα καπέλα, καὶ σωρὸ μεσ' τὰ κατζέλα λαιμοδέτες καὶ λοιπὰ. Σταματήστε κι' ἐδεπὰ καὶ ζητήσετε τοῦ Ἑγγέση ὅ,τι δῶρον σᾶς ἀρέσει.

ΠΙΛΟΠΟΙΕΙΟΝ ΒΑΝΩΡΟΥ

Παρελήφθησαν νέαι συλλογαὶ ἐξ ὄλων τῶν ἀνδρικῶν καὶ γυναικειῶν εἰδῶν. Ἐποκάμισα ἔξοχα.

Νέα καπέλλα Μπορσαλίνο. Συλλογὴ δώρων θαυμασία. Μυρωδικὰ τελευταίου συρμού.

ΕΝΕΚΕΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

Εἰς τὸ ἐργοστάσιον τῶν ἐγχωρίων μεταξωτῶν (ἐναντι κήπου Νάπιερ) πωλοῦνται ὅλα τὰ μεταξωτὰ με ἐκπτωσιν ἐνεκεν τῶν εορτῶν.

Δῶρα κατάλληλα καὶ πρακτικὰ δι' ἄνδρας καὶ κυρίας.

Ἐποστηρίξατε τὴν ἐγχωρίαν στερεὰν ἐργασίαν.

Τὴν Κυριακὴν 26 Δεκεμβρίου ὠραν 5 1)2 μ.μ. θὰ δοθῇ ἐν τῷ Δημοτοτικῷ Καφενεῖῳ ἢ πρώτῃ δημοσίᾳ συναυλίᾳ τοῦ τμήματος ἐγγόρδων τῆς Φιλαρμονικῆς Σχολῆς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Δὲ Μείς.

Δίδεται εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Καφενείου ἐξῆς τὸ ἀκατάλληλον τῆς ἐποχῆς δὲν ἐπιτρέπεται εἰς ἐγγορδαῖο γὰρ νὰ παίξουν εἰς τὸ ὑπαίθριον.

ΔΕΛΤΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΙΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑΣ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Τύπος « ΖΙΖΑΝΙΟΥ »